

A F B R A A K

(een programma voor pedagogische academies)

(IN HET MIDDEN VAN EEN VERDER LEGE TONEELRUIMTE LIGT EEN HOOP ARTIKELEN DIE TE MAKEN HEBBEN MET WELVAART EN, OF STATUS; ZOALS: WASMIDDELEN, AUTO'S, IJSKASTEN, WASMACHINES, HOOGTEZONNEN, VOEDSEL IN BLIK, DIEPVRIESKALKOENEN; ALS IEMAND ZE KAN VINDEN MATERIELE SYMBOLEN DIE ASSOCIATIES WEKKEN MET SOCIALE ZEKERHEDEN; VACANTIES; ENZ.)

Personen: Vrust
 Akatu
 Kiwi

(BIJ AANVANG ZIJN ALLE DRIE OP HET TONEEL; AKATU EN KIWI SLAPEN.)

Vrust : (ZIJN NAAM IS AFGELEID VAN FRUSTRATIE, DIT BETEKEN KRAMP, HIJ IS BEZIG ZICH AF TE RUKKEN, KIJKT ONDERTUSSEN SCHICHTIG OM ZICH HEEN, ALSOF HIJ BANG IS BETRAPPT TE WORDEN, ONDANKS VERWOEDE POGINGEN LUKT HET HEM NIET KLAAR TE KOMEN.)

Uhh.

(HIJ HEEFT HET OPGEGEVEN; VINDT VERVOLGENS EEN PAKJE, ONTDOET DIT VAN HET PAPIER EN HOUDT EEN PORNOBOEKJE OVER EN BEGINT DIT MET GROEIENDE BELANGSTELLING DOOR TE BLADEREN, ZOEKT TENSLOTTE WANHOPIG OP DE VLAKTE NAAR EEN MEDEMENS ZOALS HIJ ZE AFGEBEELD ZIET. SCHREEUWT, STORT INEEN, KOMT TERECHT BIJ EEN DOOS BEGINT DEZE MOEDELOOS OPEN TE MAKEN; TERWIJL HIJ UITPAKT LIJKT ZIJN TEVREDENHEID TE GROEIEN)

Spersieboontjes, spruitjes, gehakt, hutspot met klapstuk.

(MET HET LAATSTE BLIKJE NOG IN DE HAND HERHAALT HIJ HET LAATSTE WOORD GESCHROKKEN)

Klap-stuk.

(ANGSTIG DAT HET IEDER MOMENT KAN GEBEUREN VERWIJDERT HIJ ZICH VAN HET BLIKJE DENKT NA)

Ik heb zin in comestibles!

(ZOEKT EN VIND EEN DOOS COMESTIBLES EN PAKT UIT)

Escargo's, olijven, truffels, camembert.

(OVERZIET DE ZAAK; DAN INNIG TEVREDEN)

Er is goed gezorgd.

(PAKT NOG EEN BLIKJE, WAARVAN DE BUITENKANT VERMELD -MEDEMENS-; LIJKT DIT NIET TE KUNNEN ONTCIJFEREN, BERUIKT EN BETAST HET WANTROUWEND; DENKT NA; ZOEKT VERVOLGENS EEN BLIKOPENER; VIND ER GEEN)

Heeft iemand een blikopener?

(DRAAIT ZICH SNEL OM EN SPEURT IN DE ZAAL; CONCLUDEERT)

Niemand.

Vreemd.

Een eenzame plaats.

(BEGINT OMSTANDIG TE PROBEREN HET BLIK MET ANDERE MIDDELEN OPEN TE KRIJGEN;
STOPT DAN PLOTS; KIJKT IN ZAAL)

Of misschien zijn ze er wel.

(DANST NU IN WANHOOP OP HET BLIKJE)

Maar ik kan ze niet openkrijgen.

(ZIT MOEDELOOS NEER)

Ze laten je liever kreperen.

Of misschien zien ze me niet;

val ik niet genoeg op.

Een mens moot opvallen;

anders is hij nergens;

is hij er niet.

(BEGINT VOORZICHTIG DE HOOP IN HET MIDDEN TE BEKLIMMEN; DAN SPRINGEND VAN
BLIJDSCHAP)

Het lukt, het lukt, ik heb horen glimlachen.

(VALT)

Als je valt lachen ze harder.

Ik moet vallen.

(VALT DRIE, VIER MAAL; BEZEERT ZICH)

(LAATSTE POGING)

Heeft iemand een blikopener?

(KWAAD)

Ik ga gooien!

(ONDERBREEKT ZIJN GOOIBEWEGING ALS HIJ IN HET VOORBIJGAAN HET VOORWERP IDENTIFICEERT ALS EEN DIEPVRIESKALKOEN; IS ONMIDDELLIJK ZIJN AGRESSIE VERGETEN EN RICHT ZIJN BELANGSTELLING OP HET BEEST, PROBEERT MET ZIJN TANDEN EEN STUK AF TE SCHEUREN; DENKT NA; NEEMT EEN LUCIFER EN BEGINT DAARMEE HET DIER TE ROOSTEREN, SLAAGT ERIN EEN ONTDOOIT STUKJE ERAF TE TREKKEN; EET DIT; VERSLIKT ZICH; DENKT NA)

Ik moet hem eerst snijden, aansnijden.

(VINDT BLIKOPENER, PROBEERT TE SNIJDEN; DENKT NA; MOMPELT ZOEKEND TOT IN DE ZAAL)

Gebruiksaanwijzing...gebruiksaanwijzing...

(TERUG OP TONEEL TOT PUBLIEK)

U heeft uw gebruiksaanwijzing niet bij u.

(TOT KALKOEN; SPIJTIG)

Ik kan u niet aansnijden.

(SCHRIKT EN TREKT ZICH SPIEDEND TERUG ACHTER HOOP WANT KIWI EN AKATU KOMEN TOT LEVEN)

Akatu & Kiwi : (ONTWAKEN ALS WAREN ZIJ DE EERSTE MENSEN OP AARDE; ONTDEKKEN HUN LICHAAM; STEM; SLAAN RITHMES; ONTDEKKEN DAN ALS MAN EN VROUW ELKAAR, NADEREN ELKAAR OMZICHTIG; BETASTEN ELKAAR; TEVREDEN GEKNOR; ALS DE BELANGSTELLING MEER EN MEER EROTISCH WORDT VIA DE BAND EEN HOOG ROMANTISCHE MUZIEK, WAARDOOR ZE GEGREPEN WORDEN EN DIE ZE TEGEN HUN WIL UITEENDRIJFT. VERVOLGENS EEN TANGO DIE GEDANST WORDT IN DE BEKENDE KRAMP, DAN -ZEG KEN JIJ DE MOSSELMAN- WAARBIJ HET SPELLETJE MET DE HANDEN; TENSLOTTE STOPT DE MUZIEK, KIJKEN ELKAAR AAN; NAAR HUN HANDEN; GEVEN DAN ELKAAR EEN HAND; KIJKEN NAAR HET PUBLIEK; GAAN HET PUBLIEK DE HAND DRUKKEN; DE MOSSELMAN KOMT WEER DOOR; SPELLETJE HANDEN MET PUBLIEK...DAN EEN LEKKERE BEAT, WAAROP GEDANST KAN WORDEN. KIWI EN AKATU KOMEN WEER OP HET TONEEL EN OP HET MOMENT DAT ZE ELKAAR TERUGVINDEN STOPT DE MUZIEK. HET AFGEBOKEN EROTISCH SPEL BEGINT OPNIEUW; KIWI VLEIT ZICH ERGENS NEER. AKATU BEGINT ZICH IN RAZEND TEMPO UIT TE KLEDEN.

Vrust : (HEEFT MET VERBIJSTERING ALLES GADEGESLAGEN, NU PANISCH)
Pardon mijnheer, u kunt toch niet zomaar uw broek uittrekken.

Akatu : Ik wil haar beminnen.

Vrust : U kunt haar niet beminnen met uw broek uit. Niemand doet dat trouwens. Ik heb het tenminste nog nooit gezien.

Akatu : Dat zullen wij nog eens zien;

Vrust : (SLAAT AKATU NEER)
Het was een harde klap, maar voor een goede zaak.
(ZIET KIWI, PROBEERT HAAR HET HOF TE MAKEN, MISLUKT)
Trouwens u bent begonnen. U liep hem schaamteloos te verleiden.
Zoiets doet men door onopvallend de aandacht te trekken. Bijvoorbeeld..... bijvoorbeeld..
(LAAT PER ONGELUK ZIJN ZAKDOEK VALLEN)

Kiwi : (GEEFT HEM TERUG) Uw zakdoek.

Vrust : Ziet u, onopvallend de aandacht trekken.

Kiwi : (PROBEERT MET ZAKDOEKJE .AKATU'S AANDACHT TE TREKKEN; DEZE IS NOG STEEDS BUITEN BEWUSTZIJN)

Hij kijkt niet?

(GAAT NAAR HEM TOE)

Vrust : (JALOERS; BUITENGESLOTEN)
Verdomme, er zijn toch bepaalde spelregels.
(SLEURT HAAR WEG)

Kiwi : Hij reageert niet.

Vrust : Dat heeft een andere reden.
(BRENGT HEM BIJ)

Akatu : (KOMT LANGZAAM BIJ; ZIET KIWI ?? BROEK)

Vrust : Grote god, wat een stel. U bent onaangepast.

Akatu : Ik hoef niets aan te passen.

Vrust : Onmaatschappelijk!

Kiwi : Onmaatschappelijk?

Vrust : Onmaatschappelijk. Onaangepast aan de maatschappij. On-
ingepast, ongedeukt, ongebutst, ongeslagen. U past
niet.

Akatu : (COPULEERT) Ik pas wel.

Vrust : U past niet in de maatschappij.

Akatu & Kiwi : Wie is dat?

Vrust : Uh, uuh.... Uw naasten, uh, medemensen; Ik. U moet doen
wat de maatschappij zegt. Houdt uw broek aan!

Akatu : Ik sla hem op zijn smoel.

Kiwi : Vechten, vechten.

Vrust : Dat is niet eerlijk; u bent in de minderheid.

Kiwi : Wij zijn met z'n tweeën.

Vrust : U vergeet dat u in een maatschappij leeft, laten we het
democratisch regelen, als de meerderheid vindt dat u mij
op mijn gezicht moet slaan, dan gebeurt dat.

Akatu : Wat vind jij?

Kiwi : Ja, en jij?

Akatu : Ja. O.K.

Vrust : Ho, ho, u maakt een denkfout, laten we de zaak nou sa-
men nog eens helder analyseren. Wie is de Maatschappij?

Kiwi :Wij drieën.

Vrust :Maar u beide bent onaangepast. U telt niet mee. U mag niet meedoen.
Wie blijft er over?
(GEEN ANTWOORD)
Ik.
Dat wil zeggen de absolute meerderheid.
Plus een. Ergo, er wordt niet geslagen.

Kiwi :Ja, ja.

Akatu :Gelul.

Vrust :U heeft een eerlijke kans als u zich aanpast, als u zich gedraagt naar de denkbelden van de meerderheid.
De mijne. Dan mag u vanzelf weer meedoen. Maar er wordt dan ook niet geslagen.
(DENKT GEWONNEN TE HEBBEN; MAAR AKATU EN KIWI BEGINNEN WEER TE VRIJEN; ALS HIJ ZIET DAT HIJ ER NIET TUSSENKOMT NEEMT HIJ UIT DE HOOP)
Om u te laten zien dat ik u niet ongenegen ben; alstublieft.

Kiwi :Een step!
(BEGINNEN SAMEN WILD TE STEPPEN)

Vrust : (WEER BUITENGESLOTEN)
Je moet zuinig zijn op je spullen.

Kiwi : (ONZEKER) Hoor je niet wat hij zegt, jij knijpt de hele handvatsels samen.

Akatu :Kijk naar jezelf, met je buik tegen het stuur.

Kiwi :Je kunt uitstappen.

Akatu :Uitstappen, het is mijn step.

Kiwi :Ik heb hem gekregen.
(TIJDENS DE RUZIE HEBBEN ZE DE STEP IN TWEEËN GETROKKEN)

Vrust :Zo ziet u, hoe u in moeilijkheden komt als u zich niet aanpast.

Akatu :O.K.

Kiwi :Wat moeten we doen?

Vrust :Begint u nu maar eens met u zich weer aan te kleden.

Kiwi :Waarom?

Vrust

: (ONDER DE VOLGENDE TOESPRAAK GOOIT HIJ VANAF DE HOOP, WAAROP HIJ STAAT, NAAR AKATU EN KIWI KLEREN; STREEPJESPAK MET TOEBEHOREN EN MANTELPAKJE OF ZOIETS; DE ANDEREN TREKKEN HET AAN)

Men heeft wel eens gezegd, dat de mens zich voor het eerst gekleed heeft, omdat hij het koud had.

Maar dat geloof ik niet. Want kleding is het hoogste goed.

Ik geloof dat de mens door God geschapen is met kleren aan... Als er tenminste een god bestaat, wat ik niet weet, tenminste niet zeker. Maar ik weet wel dat kleding het hoogste goed is.

Bovendien, als er geen god bestaat, dan geloof ik nog dat het zich kleden een deel is; een hoogtepunt is van de natuurlijke evolutie.

Want kleding is het hoogste goed.

Kleding veruiterlijkt de inperking van datgene wat slecht is in de mens; als de doek van Veronica neemt het de afschuwelijke transpiratielucht in zich op. Kleding beschermt de mens tegen aanrakingen van zijn medemensen en van de natuur, want hoe gemakkelijk loopt men niet een infectie op.

Kleding voorts verhult en verdoezelt het lichaam van de mens en kan er vaak nog wat fraais van maken; want onder ons gezegd en gezwezen heeft de schepper het bij het modelleren van ons lichaam behoorlijk af laten weten.

Maar dat geeft niet; want hij heeft gelijk met de mens het vijgenblad geschapen.

En vast niet per ongeluk.

God is groot, kleding is het hoogste goed.

(BEMERKT DAT DE BEIDE ANDEREN ZICH AANGEKLEED HEBBEN)

Ik merk dat u zich mijn betoog hebt aangetrokken.

(AKATU EN KIWI ZIEN BIJ ZICHZELF EN BIJ ELKAAR HET RESULTAAT VAN DE VERKLEEDPARTIJ)

Akatu :Het is over.

Kiwi :Ik hoef niet meer.

Akatu :Misschien straks weer.

Kiwi :Ja, misschien.

Vrust :U voelt zich onbevredigd.
Maar de wereld ligt aan uw voeten.
Een keur van mogelijkheden ligt voor u open.
U mijnheer, u kunt u opwerken,
carière maken
de maatschappelijke ladder beklimmen
of vooruit komen in de wereld.
Ik noem maar enkele voorbeelden.
En uw loon zal zijn de hoogste bevrediging; te weten
dat u hebt meegewerkt aan de vergroting van het nationale product.
(AKATU KNIELT IN AANBITTING NEER)
En u juffrouw, u kunt u voorbereiden op een leven als
ten eerste :een lieve vrouw
ten tweede :trouwe levensgezellin
ten derde :eervolde echtgenote, of
als toegewijde moeder. En
u zult terug kunnen zien op een leven gewijd aan anderen, en u zult gelukkig zijn.
(KIWI POSEERT ALS NA HET ONTVANGEN VAN DE BLIJDE BOODSCHAP)

Akatu :Dat wil ik meemaken.

Kiwi :Het klinkt aanlokkelijk.
Maar wat moet ik kiezen.

Vrust :Denk niet dat ik u alleen zal laten in deze moeilijke beslissing. Ik zal u een kleine test afnemen.
(PAKT TWEE IDENTIEKE VOORWERPEN)
Kunt u mij zeggen, welke van deze beide voorwerpen de grootste is.

Kiwi :Het linker.

Akatu :Het rechter.

Vrust :Uitstekend.
(NEEMT VULPEN, KNIJPT LEEG OP STUK PAPIER, VOUWT HET DOUBBEL EN LAAT HET ZIEN)

Akatu :Een vlek.

Kiwi :Een inktvlek.

Vrust :Heel bijzonder.
U hebt beide grote mogelijkheden;

U, juffrouw kiest een leven gewijd aan anderen;
 en u, mijnheer, kiest een loopbaan.
 U zult echter eerst wat onderwijs genieten.

(HAALT TWEE SCHOOLBANKJES TE VOORSCHIJN, DIE UITERAARD NOGAL KLEIN ZIJN EN
 RANSELT DE BEIDE ANDEREN ERIN ZEGGENDE)

Genieten - genoot - genoten.

U zult genieten; van het onderwijs. Onderwijs is. noodzakelijk voor wat u ook wil ondernemen.

Akatu :Ik wil haar beminnen.

Vrust :Prachtig, laten we dat eens ontleden.
 Ik?

Akatu :Ja, ik.

Vrust :Ik, onderwerp.

Kiwi :Redekundig of taalkundig?

Vrust :Juffrouw, u begrijpt er niets van.
 Het gaat er niet om hoe u ontleed, als u maar ontleedt.
 als u ontleed hebt is er niets meer over, redekundig of
 taalkundig is dan nog slechts een bepaling van gesteld-
 heid.
 Wij hadden: ik, onderwerp, wil haar beminnen.
 Haar?

Kiwi :Haar, haren - substantief.

Vrust :Wablied?

Akatu :Lijgend voorwerp.

Vrust : (LACHSTUIPEND)
 Geweldig, hoort u dat, juffrouw, voorwerp; Lijgend
 voorwerp.
 (PRIKKELDRAADT HAAR ARM)
 (OPNIEUW ERNSTIG)
 Karel de Kale werd geboren.

Kiwi :Hoe?

Vrust : (WEET DUIDELIJK GEEN RAAD MET DIT PROBLEEM EN RAADPLEEGT EEN BOEKJE; DAN
 TRIOMFANTELIJK)
 Vraag is irrelevant; valt niet onder het examenpro-
 gramma.
 De centrale kwestie is: Wanneer?

Akatu :Mijnheer, als we er nou achter zien te komen wanneer hij verwekt werd.

Vrust :Jij moet niet zoveel vragen, daar krijg jij nog eens spijt van.
 Bovendien sta ik hier niet om jullie vragen te beantwoorden of jullie problemen op te lossen, laten we wel wezen.
 Ik heb hier een hoeveelheid stof en die hebben jullie maar te slikken. Begrijpen jullie dat goed?
 En er zullen hier nog eens heel andere maatregelen genomen worden. Het is me een toestand Wat denken jullie wel.
 Hoe denk je er ooit achter te komen wanneer Karel geboren werd als je je zo ongedisciplineerd gedraagt.
 Ik ontleen mijn gezag aan de hoogste instanties.
 Het motto van de hoogste instanties is, ik weet niet waarom:
 Orde moet er zijn.
 Het motto van de hoogste instanties is mijn motto..
 Zonder orde wanorde; orde moet er zijn.
 Iedereen gaat rechtop zitten, staan, zitten, lopen, herstel staan-lopen, in de rij, bel, staan, naast de stoel, dag tafel;
 Ik kom binnen, bidden:
 God zij met ons: God zegene de hoogste instanties.
 Zeg na!

Akatu & Kiwi :God zij met ons: God zegene de hoogste instanties.

Vrust :Godvruchtig!

Akatu & Kiwi :Godvruchtig.

Vrust :Godgodvruchtig.

Akatu & Kiwi :Godgodv..

Vrust :Zitten armen over elkaar.
 Zo nu kunnen we werken.
 Waar hadden we het over?

Akatu :Karel de Kale werd..

Vrust :Alleen antwoorden wanneer je iets wordt gevraagd.
 Karel de Kale werd geboren, wanneer.

(OP DE KNIEËN, JANKEND)

Begrijpt nu toch dat u dit moet weten. Iedereen weet het; als u dit niet weet kunt u niet meepraten, met niemand, nergens over.

Meepraten is belangrijk, mijnheer, meepraten, denkt u toch aan uw loopbaan. Bovendien het staat op het examenprogramma; het is het examenprogramma.

Grote God, wanneer werd Karel de Kale geboren, we moeten erachter zien te komen.

Straks komt er een inspectie van de overheid.

Overheid, overheid....(krijgt collaps)

(DE TWEE ANDEREN GAAN GESCHROKKEN NAAR HEM TOE EN PROBEREN HEM BIJ TE BRENGEN; VEST LOS, MOND OP MOND BEADEMING. BIJKOMEND)

Ga zitten, onmiddellijk!!!

Ik maak een afspraak met jullie en jullie treden hem met voeten, komt van je plaats, en word zelfs intiem met mij.

Hoe stelt u zich dat voor een systeem waarin iedereen maar intiem wordt met iedereen.

Laten we het erop houden dat hij geboren werd en verder nergens meer over praten.

U kunt gaan. U hebt speelkwartier.

(MARCHEERT ZE AF NAAR DE SPEELPLAATS EN BLIJF KIJKEN, AKATU EN KIWI VOELEN ZICH ONDER ZIJN BLIK STEEDS ONGEMAKKELIJKER)

U moet een kwartier spelen.

Akatu & Kiwi : (PROBEREN KOORTSACHTIG IETS TE VERZINNEN MAAR KOMEN NIET MEER OP IETS ANDERS DAN DE GEBORTE VAN KAREL DE KALE, EN SPELEN DIT ONDER GROEIENDE ERGERNIS VAN VRUST)

Karel de Kale werd geboren??

Vrust : Ik hoop dat jullie je verder fatsoenlijk enbeschaafd gedragen, terwijl ik een kop koffie drink.

(GAAT AF NAAR ACHTER EN TERWIJL AKATU EN KIWI TOTAAL BEDEESD EN VERLATEN ACHTERBLIJVEN OMDAT ZE NIET Zouden WETEN WAT ZE DAN WEL MOGEN, KLINT VAN ACHTER EEN GEMOEDELIJK EN HARTELIJK LACHEN VAN VRUST DIE ZICH AMUSEERT MET ZIJN COLLEGA'S, EVENTUEEL HOREN WE ERTUSSENDOR ZO AF EN TOE OOK WAT TEKST ZOALS: ACHTERBAKS BLA BLA.... MORESBLA..ENZ. TOTDAT ER EEN BEL GAAT, WAAROP AKATU EN KIWI MECHANISCH TERUGGAAN NAAR HUN PLAATS EN BRAAF BLIJVEN ZITTEN.)

(VRUST KOMT OP, ONTSPANNEN EN VRIENDELIJK)

Vrust : Ik nee mij zoeven wat laten gaan.

Kiwi :Maar u was zo hulpeloos, ik vond u wel lief.

Vrust :Maar het gaat toch niet aan.

Akatu :Maar dat is toch niet uw schuld, mijnheer.

Kiwi :U maakt u veel te druk over de hoogste instanties.

Vrust :Ik weet het. Ikzelf sta er niet achter, achter het systeem.
Ik ben er zelfs van overtuigd dat er in het verleden door sommigen ernstige fouten zijn gemaakt, die tot gevolg hadden dat hét resultaat onbevredigend was.

Akatu :Dat de leerlingen niet meewerkten aan de vergroting van het nationale product.

Vrust :Juist, en het is toch voor hun eigen bestwil.
Wie meewerkt aan het nationale product krijgt er zijn deel van.
Iedereen heeft recht op geluk.
Ja, de tafels van geluk.

Akatu & Kiwi : (OPDREUNEND ALS DE TAFELS)
B M B M W
A E A E G
N C N C B
A O A O W

Vrust : (LYRISCH) We vorderen, jullie zullen het ver brengen.

Akatu :Nu u toch zo tevreden over ons bent, mijnheer, zou ik u graag iets willen vragen, eh, eh, mijnheer, het gaat namelijk eh, euh, heu, over..

Vrust :Kom kerel, niet zo bleu, ik herinner me dat je altijd zo spontaan was.

Akatu :Uhhhu....

Kiwi :De toiletten.

Vrust :Oh, de toiletten, maar daar hoeft je toch niet zo moeilijk over te doen. Toiletten zijn toch ondertussen gemeengoed. Daar kan men het over hebben hoor.

Kiwi :Wel, als ik dan zo vrij mag zijn, onze toiletten spoelen niet meer door.

Vrust :Maar dat weet ik; daar wordt hard aan gewerkt, dat is doorgegeven naar boven toe, die zaak is in behandeling.

Akatu :Jawel, maar sinds die tijd zijn de onze zo vol geworden er kan niets meer bij. Ik wilde u kortweg vragen om de sleutel van de uwe.

Vrust :Ja, ja.

Kiwi :Er is sprake van nood mijnheer.

Akatu : (ONDERTUSSEN ZEER BENAUWD) Hoge nood.

Vrust :Ja, ja, maar er is toch sport op school, we houden excursies, debatten, we doen aan eh, kom, eh, ja, creativiteit. Er wordt al zo ontzettend veel voor jullie gedaan, ergens moet toch een grens zijn; we kunnen het niet te gek maken.

Kiwi :We zullen er niet over praten, mijnheer, met niemand.

Akatu :Ik zal me er fatsoenlijk gedragen.

Vrust :Jullie moeten goed begrijpen dat ik altijd een warm voorstander ben van dit soort initiatieven. Ook wat dit betreft ben ik voor integratie. Tenslotte geloof ik in de fundamentele gelijkwaardigheid van ieder mens. Op dit punt liggen dan ook niet mijn bezwaren. Tenslotte een plee is een plee.

Akatu :Gelukkig mijnheer, snel alstublieft.

Vrust :Maar toch moet ik in dit geval een beroep doen op jullie gezond verstand, jullie gevoel, (CIGARETJES) Opsteken? Denk eens na hoe je het zelf zou vinden als je op mijn plaats was. Alsjeblieft. (VUURTJE) Er worden zware eisen gesteld aan de mensen die jullie vormen. Zij hebben recht op privacy. (STEEKT ZELF CIGAAR OP) net zich voortdurend inleven in jullie problemen eist een zware tol en ik vindt een eerste vereiste begrip van jullie kant, dat deze mensen, zich alles ontszeggen, om voor jullie te zijn wat ze moeten zijn. Ik praat met jullie; medemenselijk; Ik verlaag me tot jullie niveau omdat ik geloof in de fundamentele gelijkheid. Maar besef dan ook dat dat kleine beetje privacy, dat kleine beetje vrijheid gerespecteerd dient te worden.

Kiwi :Mijnheer, mag het raam open?

Vrust : (BEMERKT WAT ER GEBEURD IS) Het geeft niet, jongen, jij moest jezelf zijn. Sommige anderen zouden zeggen dat je, ondanks hun goedheid, ondanks alle aandacht die ze je gegeven hadden, gefaald had, omdat je met je smerige minderwaardige neigingen een smet geworpen hebt op dit heilige instituut; omdat je hebt bevuild wat mooi was. Ik zal dit niet zeggen omdat ik weet dat ik je zou frustreren. Integendeel, ik zal u beiden de kans geven te bewijzen dat uw prestaties van dien aard zijn, dat u een nuttig individu kunt zijn in deze samenleving. U wordt opgeroepen voor het examen.

(REIKT PAPIER EN VERVOLGENS OPGAVEN UIT, AKATU EN KIWI BEGINNEN OPGAVEN RUSTIG DOOR TE LEZEN)

Nog vijfenveertig minuten (PLEZIER)

(AKATU EN KIWI BEGINNEN IJVERIG TE SCHRIJVEN)

Nog dertig minuten, (INTENS PLEZIER)

(AKATU EN KIWI WERKEN ALS RAZENDEN)

Nog vijftien minuten (SADISTISCH)

(AKATU EN KIWI BLADEREN DOOR OPGAVEN EN WERKEN BEZETEN DOOR)

Nog vijf minuten (KOMT BIJNA KLAAR)

(AKATU EN KIWI ZWETEND)

Stop. (GRIST DE OPGAVEN WEG EN MARCHEERT DE BEIDE ANDEREN AF TOTDAT ZE LINKS EN RECHTS VAN DE HOOP STAAN; ZELF GAAT HIJ ER MIDDEN OP ZITTEN)

Akatu & Kiwi :Klaar om te leven, klaar om mee te werken
Met zovelen die al zoveel deden, opbouwen
Die ons nodig hebben, ons niet kunnen missen
Die ons lekker lijmen, lokken, ons willen hebben.

Vrust :Wij zoeken mensen met verantwoordelijkheidsgevoel, die bereid zijn zich volledig in te zetten, energiek, bekwaam, constructief, positief; mensen met doorzetttingsvermogen en een consequente werkhouding.

(RICHT ZICH TOT AKATU EN KIWI)

U bent geslaagd.

Akatu & Kiwi :0 Samenleving.

Vrust :U wilt samen leven in de samenleving?

Kiwi :Ja, ik wil.

Akatu :Ja, ik wil.

Vrust :Man, maak haar gelukkig.

Akatu : (BEGINT UIT DE HOOP TE NEMEN, EERST EEN BLOEM EN BIEDT KIWI DEZE AAN)
Lieve!ing!

Kiwi :Oh, lieveling.

Akatu : (NEEMT NU ACHTEREENVOLGENS IN OPLOPEND TEMPO DINGEN DIE MET HET HUISHOUDEN
TE DOEN HEBBEN EN BIEDT DEZE STEEDS DEZELFDE TEKST HERHALEND AAN KIWI AAN,
TOTDAT ZIJ ERONDER BEZWIJKT EN ER HELEMAAL ONDER BEDOLVEN IS)
Ik heb haar alles van mijzelf gegeven.
Ik heb haar volledig bevredigd.
(knaapt nu af en wend zich tot het publiek)
Ik zal u het verhaal vertellen van mijn vorig leven.
Ik was dynosaurus, ja, dat is een hele tijd geleden,
dat weet ik.
In die tijd waren wij de machtigste bewoners van de
aarde.
Dat had lang geduurd, maar al toen we nog klein waren
begrepen we dat we het van omvang moesten hebben, want
hersens hadden we niet veel. Maar we vraten alles wat
groen was en we groeiden. Onze grondwet bepaalde zelfs
dat we moesten consumeren om te groeien. Op een gegeven
moment is er even herrie geweest. Een of andere idioot
beweerde dat dat groen, wat we aten nodig was om zuur-
stof te maken en nu we toch groot genoeg waren moesten
we maar ophouden met groeien want die zuurstof zouden
we weer nodig hebben om te ademen. Nou hadden wij daar
nooit van gehoord, ademen, dus we hebben die gek z'n
mond gesnoerd. En we vermenigvuldigden ons, want ook
door aantal konden we sterk zijn. Goede verwekkers kre-
gen zelfs een premie. Ik ben blij, dat ik niet als dy-
nosaurus teruggekomen ben.
Je ziet er trouwens niet zoveel meer tegenwoordig.
(VERDWIJNT NU ACHTER DE HOOP)

Vrust : (KRIJGT TIJDENS DE VOLGENDE MONOLOOG STEEDS MEER LAST VAN MAAGZWEREN EN
HARTAANVALLEN EN STORT OP HET LAATST DOOD NEER)
Wat U hier ziet is het resultaat van het vernuft van
eeuwen.
lange tijd woelde de mens rond op een woeste vijandige
aarde.
Slechts zijn eenvoudigste levensbehoeften wist hij aan

de bodem te ontrukken. Totdat het licht van deze eeuw
de wereld bescheen.

Na een blindheid van eeuwen vond zij plotseling de mid-
delen om alles wat binnen haar bereik lag voor haar
welzijn te gebruiken.

Het Walhalla ging open. (WEG)

Akatu

:(IS ONDERTUSSEN NAAR BOVEN GEKLOMMEN EN GEEFT VRUST NOG EEN TRAP NA)

Het was een harde klap.

(NEEMT DE ROL VAN VRUST OVER)

Maar voor een goed doel.

Wij groeien door naar honderd miljard. Honderd miljard
is continuïteit en doorgaan met groeien en produceren,
gedreven door impulsen inherent aan ons bestaan.

Wij zijn gegroeid vanuit een kleine kiem, vastbesloten
ons een plaats te veroveren.